

til at slå fuldstændig klart fast, og jeg må tage meget, meget kraftigt afstand fra den sammenligning, hr. Mogens Nørgård Pedersen laver.

Jeg kan så konstatere, at hr. Nørgård Pedersen ikke vil høre – eller ikke kan, det ved jeg ikke – men han hører i hvert fald ikke efter, hvad der egentlig bliver sagt, heller ikke svarene på de spørgsmål, hr. Mogens Nørgård Pedersen stiller her fra Folketingets talerstol, spørgsmål, som han har stillet til mig tidligere i dag. Jeg må spørge mig selv: Hvad i alverden stiller man dog spørgsmål for, hvis man sådan fuldstændig lukker ørerne for de svar, der kommer?

Hr. Nørgård Pedersen taler om, at det eneste, vi vil gøre i kampen mod den negative sociale arv, er at lave læseplaner i børnehaverne.

For det første er det en kraftig forenkling af tingenes tilstand, men derudover har jeg flere gange over for hr. Mogens Nørgård Pedersen og også i min tale redegjort for en række initiativer: tværfaglig indsats hos jordemødre og sundhedsplejersker, penge til efteruddannelse af sagsbehandlere, penge til børnehus for udsatte børn, styrket faglighed også i folkeskolen, overordnede strategier for familiens ret og pligt, kompetenceudvikling, tidlig indsats osv., osv.

Så kan man da ikke stå her og sige, at det eneste, der sker fra regeringens side, er, at man laver læseplaner i børnehaverne. Det er ikke rimeligt.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg ved ikke, om vi taler forbi hinanden, eller vi er på forskellige udviklingsniveauer. Det kan godt være, jeg hører til dem, der ikke har fået så meget »noget for noget«, som hvis jeg nu havde gået i gymnasiet. Det har jeg så ikke, men jeg tror alligevel, at jeg må holde fast i, hvad jeg har sagt.

Jeg har meget respekt for de initiativer, Venstre tager, og som hr. Jens Rohde ridser op her. Det, jeg bare gerne vil med min ordførertale, er at være med til at sætte fokus på værdierne, som vel også hr. Jens Rohdes parti ønsker, og derudover sige: Jamen hvad gør vi så konkret?

Kl. 19.50

Dér vil Kristeligt Folkeparti altså langt mere, end Venstre vil, og vi vil i langt højere grad sætte ind dér, hvor centrum er. Vi kan sagtens behandle i periferien. Vi ønsker ikke et samfund, hvor vi behandler symptomerne; vi ønsker et samfund, hvor vi behandler, havde jeg nær sagt, ondets rod, og hvis vi skal gøre en forskel med

hensyn til at bryde den sociale arv for alvor, så skal vi ind og have fat i familien.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det var første runde. Jeg ved ikke, om der er ønske om en anden runde...? Det ser ikke sådan ud.

Så går vi videre, og det er fru Lisbeth L. Petersen.

Lisbeth L. Petersen (V):

Et nyt folketingsår er begyndt, og i dag har vi så debatten om statsministerens åbningstale, som jeg lyttede til med stor interesse. Mere frihed og mere ansvar til det enkelte menneske, erklærede statsministeren i sin tale. Og i forbindelse med rigsfællesskabet blev frihed og ansvar også omtalt som nøgleord. Og det er vi ganske enige i.

Statsministeren sagde helt klart i sin åbningstale, at færingerne selv bestemmer deres fremtid, og hvordan tilhørsforholdet til Danmark skal være i fremtiden.

Denne udtalelse har også været markeret tidligere fra den nuværende regerings side. Det er også Sambandspartiets overbevisning, at det er på Færøerne, den interne diskussion skal foregå og beslutningen tages. Der er brug for en grundig debat. Debatten mellem færingerne skal foregå på Færøerne og i det færøske Lagting og ikke i det danske Folketing.

Den færøske befolkning står splittet med hensyn til fremtiden. Mange har ikke noget imod en modernisering af den nuværende form, andre vil ud af fællesskabet.

Det fremgik af statsministerens tale, at der i dette folketingsår skal fremlægges en overtagelseslov for Folketinget. Det er vigtigt at pointere, at det er efter ønske fra det færøske landsstyre; det er en del af deres løsrivelsesprogram.

Samtidig vil jeg dog understrege, at jeg selvfølgelig fuldt ud respekterer, at det er det færøske landsstyre, som forhandler med den danske regering om det fremtidige forhold mellem Færøerne og Danmark. Det er helt efter bogen. Men som medlem af Folketinget og som formand for Færøernes største parti, som desværre sidder i opposition, er det mindst lige så vigtigt at informere Folketinget om, at der på Færøerne ikke er fuld folkelig opbakning bag landsstyrets kurs, og efter min overbevisning har informationerne udadtil været meget ensidige.

Det er en kendsgerning, at suverænitetslandsstyret efter den første fireårige periode, hvor koalitionen bestod af tre partier, efter lagtingsvalget i 2002 blev nødt til at tage det fjerde